

Vatikán ustupuje LGBT

Piotr Włoczyk

10. septembra 2019 ✚ *História* ✚ *Cirkevná kríza*

Rozhovor s **Dr. Gerardom van den Aardwegom**, katolíckym psychológom, odborníkom na tému LGBT. Rozpráva sa **Piotr Włoczyk**

Foto: Dr. Gerard van der Aardweg, lifesitenews.com

Piotr Włoczyk: *Prečo by niekto mohol považovať Pochody hrdosti za hrozbu pre spoločnosť? Ved' je to akcia, na ktorej tisícky usmievajúcich sa ľudí manifestujú svoju otvorenosť vo veciach sexuálneho života...*

Dr. Gerard van den Aardweg: Je to veľmi dobre premyslená stratégia. Sily, ktoré chcú prevrátiť tento svet hore nohami, sa zameriavajú na ľudskú sexualitu. Je to mocná zbraň, pretože táto sféra dokáže silne ovplyvniť správanie ľudí.

A ak sa zmenia sexuálne návyky, potom možno zmeniť celú kultúru, celú spoločnosť a veriacich ľudí úplne marginalizovať.

Zo strany pravice často počuť názor, že tak ako komunizmus, ktorý kedysi používal triedny boj ako baranidlo, chce teraz krajná ľavica preorať spoločnosti emancipáciou sexuálnych menších.

Podpisujem sa pod tento názor. Ak sledujeme korene hnutia revolucionizujúceho sexuálny život v západnej Európe a potom začiatky homosexuálneho hnutia, nachádzame tam marxizmus. Týmito aktivistami boli jednoducho komunisti! Predstavitelia tzv. Frankfurtskej školy mali vedeckým spôsobom pomáhať prevrátiť vtedajší poriadok. Celé toto hnutie bolo inšpirované a priamo podporované Sovietmi! O jednu generáciu po revolúcii roku 1968 mohli títo ľudia sláviť úspech. Štruktúry nemeckého štátu sa dostali do rúk ľuďom sympatizujúcim s požiadavkami homosexuálneho hnutia.

Ideológia LGBT, rovnako ako komunizmus, podkopáva základy západného sveta postaveného na kresťanstve. Pravdepodobne nikto nepochybuje o tom, že dúhovú vlajku nemožno v nijakom prípade zladiť s kresťanskou vierou.

Cirkev sa snaží nejakým spôsobom reagovať na rodovú ideológiu, ktorá sa v našich spoločnostiach čoraz viac zakoreňuje. Nedávno Kongregácia pre katolícku výchovu

vydala metodický dokument s názvom „Muža a ženu ich stvoril. Pre cestu dialógu o otázke genderu vo výchove“, ktorá má pomôcť katolíckym učiteľom zaujať správny postoj voči ideológii gender. Tento dokument bol hnutím LGBT skritizovaný ako „stredoveký“, takže sa zdá, že je veľmi ortodoxný. Avšak aj vy ho silne kritizujete...

Áno, aj ja v ňom vidím veľa problémov, aj keď, samozrejme, z úplne iného pohľadu. Na prvý pohľad vyzerá byť veľmi tradičný, ale v skutočnosti taký nie je, pretože tento dokument je krokom k rozriedovaniu učenia Cirkvi. Veď jeho autori píšú o potrebe diskusie o genderi s ľuďmi a organizáciami, ktoré sú v skutočnosti protikatolícke. Sú to novopohanské skupiny, ktoré na celom svete propagujú sexuálnu výchovu v tej najliberálnejšej podobe, ktoré o sexe diskutujú iba z technického hľadiska a potraty považujú za úplne základné ľudské právo.

Zdroj: churchmilitant.com

Mám dojem, že obsah tohto dokumentu je možné zhrnúť do vety: „»Nie« rodovej ideológii, »áno« dialógu s odborníkmi v oblasti rodových štúdií. Čo je zlé na snahe presvedčovať takýchto ľudí o stanovisku Cirkvi? Zdá sa, že autorom ide práve o taký druh dialógu.

Nesúhlasím. Efektom takéhoto dialógu bude práve iba otvorenie sa rodovej ideológii. Cirkev, Vatikán, má povinnosť učiť správnu morálku. To je veľký problém. Na celom svete sú ohrozené v prvom rade deti. Myslím si, že toto čaká aj vašu krajinu, pokiaľ sa tento proces v Poľsku ešte nezačal. Cirkev musí bojovať s novopohanskou sexuálnou výchovou v školách a ozývať sa k tejto téme v médiách. Pre Cirkev je to vážna úloha. Viest dialóg s týmito ľuďmi či organizáciami znie síce veľmi pekne, ale pre Cirkev to nie je dobrá cesta. Prebieha vojna!

Ak nepriateľ chce zničiť tvoju civilizáciu, musíš začať plánovať svoju obranu. Musíme pripravovať protiútok a my namiesto toho umožňujeme infiltráciu nepriateľskej ideológie do našich škôl, univerzít, domov, ba dokonca do seminárov a kostolov.

Nikto nech nepochybuje o tom – že na druhej strane sú ozajstní „misionári“. Títo s veľkým zápalom po celom svete šíria svoje zlé učenie a snažia sa podkopať postavenie Cirkvi. Viac potratov, viac rozvodov a viac sexuálnej „otvorenosti“ – o toto sa maximálne snažia.

Ako by mohla Cirkev dosiahnuť obrátenie týchto ľudí bez dialógu?

Ak sa druhá strana totálne mylí, vtedy tam nie je priestor pre nijaký dialóg. Cirkev musí brániť veriacich pred týmito útokmi na ich duše a zároveň jasne učiť v súlade s tradíciou. Z dlhodobého hľadiska má zahodenie sexuálnej morálky hroznú deštruktívnu moc poškodzujúcu kresťanskú kultúru.

Ide o to, že ťažko očakávať odlišný prístup k tejto téme za pontifikátu súčasného pápeža. Vedenie dialógu má pápež František pravdepodobne v krvi.

To znie pekne, ale najprv treba ohlasovať pravdu o spáse. V takýchto rozhovoroch diskutéri nie sú na rovnakej úrovni. To znamená, že tu neexistujú dve rovnoprávne stanoviská. Cieľom nie je udržiavanie diplomatických kontaktov s celým svetom, ale konverzia novopohanov a ochrana kresťanov. Bohužiaľ, súčasný pápež svojimi vyjadreniami neraz mátie a otvára dvere bludným ideám. Zoberme si napríklad v niektorých diecézach veľmi nebezpečnú prax, ktorá dovoľuje rozvedeným katolíkom žijúcim v nových vzťahoch pristupovať k svätému prijímaniu.

Zdá sa však, že pápež František veľmi dobre vie, čo je to rodová revolúcia. „Dnes beží svetová vojna, ktorá chce zničiť manželstvo, dnes je tu veľký nepriateľ manželstva: rodová teória. Neničia ho zbrane, ale idey; ničí ho ideologická kolonizácia “- povedal pápež v roku 2016. Je možné ešte jasnejšie vyjadriť hlboký odpor proti týmto javom?

Slová sú slová, ale prax je iná. Cirkev v súčasnosti dostatočne jasne neukazuje, že **iba jedna cesta je dobrá a ostatné vedú na scestie**. Namiesto toho z času na čas počujeme z úst pápeža silné slová a tieto sú okamžite vyzdvihovalé. Toto by však malo byť u Františka pravidlom! Cirkev musí vždycky intervenovať tam, kde veriaci vybočia z cesty vyznačenej Ježišom Kristom. Pritom súčasná stratégia Cirkvi dokonca ani nie je orientovaná na obranu, ale je pasívna. **Chceme byť priateľmi všetkých**. To nie je možné. Treba hovoriť jasne, inak lokálne cirkvi na celom svete dopadnú tak, ako na Západe. Vinou vlažnosti ľudia začnú Cirkev masovo opúšťať.

V predmetnom dokumente však nechýbajú slová, ktoré nemožno nijako označiť ako vlažné. Autori „Muža a ženu ich stvoril...“ píše napríklad, že zástancovia rodovej ideológie sa snažia „zrušiť rozdiely medzi mužmi a ženami a prezentovať ich iba ako dôsledok historických a kultúrnych podmienok“. Nie sú to azda silné slová, ktoré predstavujú veľmi konkrétnu diagnózu?

Tieto slová môžu uspať niektorých veriacich, ale nemôžeme byť naivní. Dokument nemožno hodnotiť pozitívne. Už v roku 2014 sa na synode biskupov objavilo pozvanie homosexualistov do Cirkvi. Ľudia, ktorí chcú liberalizovať učenie Cirkvi, vedia, že to nemožno urobiť naraz, pretože by to vyvolalo príliš silný odpor veriacich. Preto táto revolúcia prebieha pomaly. Deje sa to pred našimi očami. Implementácia dokumentu, o ktorom hovoríme, znamená začatie dialógu s rodovou ideológiou. Ako to môže skončiť? Uznaním, spočiatku čiastočným, neúplným, homosexuálnych vzťahov. To, samozrejme, nebude okamžite znamenať plné uznanie „homosexuálnych manželstiev“. Začína to „katolíckymi“ registrovanými partnerstvami. Bude sa zdôrazňovať, že tieto páry sú predsa rovnako stále ako vzťahy medzi mužmi a ženami. To, samozrejme, nie je pravda. Ak sa nič nezmení, onedlho sa k tomu dopracujeme.

Genderová ideológia okrem iného hovorí, že neexistujú zásadné psychologické rozdiely medzi mužmi a ženami, pokiaľ ide o ich inštinkty, zvyklosti a zručnosti. Ženy vraj môžu plniť rovnaké úlohy ako muži, a to aj v Cirkvi. Čosi také však treba jasne odmietnuť, a nevytvárať priestor pre dialóg. Aj keď som si vedomý, že boj proti genderu nie je ľahký. Toto celé novopohanské hnutie je, žiaľ, veľmi dobre zakotvené v medzinárodných inštitúciách a dokáže čeliť pokusom o obranu starého poriadku.

Mnohí liberálni katolíci však bránia pápeža Františka a vysvetľujú, že ide iba o ústretové gesto voči homosexuálom, ktorí sú niekde na periférii. Ako inak možno pomôcť takým ľuďom?

Čo znamená „ústretové gesto“? Znamená to pomáhať ľuďom vrátiť sa na správnu cestu. Ak sa to nerobí, ak ich nik nepresvedčuje, aby sa vzdali zlého života, potom to nemá zmysel. Tiež nie som presvedčený, či títo „otvorení“ katolíci skutočne vedia, čo je to gejovská komunita. Je to skrz-naskrz antikatólický a antikresťanský svet. Predstavovať si ho inak, je vrchol naivity. Už sme tu, na Západe, mali katolíckych intelektuálov, teológov, ktorí si pred rokmi mysleli, že by sa možno dalo nejako dohodnúť s komunistami, že treba s nimi viesť dialóg. Ja som to už všetko zažil. Buď boli naivní a nevideli obrovskú hrozbu zo strany komunistov, alebo nechceli vedieť, že nepriateľ z Východu sníval o dobytí nášho slobodného sveta. Stručne povedané, urobili zo seba užitočných idiotov. Bohužiaľ, dnešná Cirkev je plná užitočných idiotov, pokiaľ ide o začatie dialógu s predstaviteľmi dúhovej ideológie, ktorá je postavená na nenávisti voči všetkému, čo je kresťanské.

Pápežovi Františkovi určite nejde o to, aby vychádzal v ústrety ideológii, ale aby pritiahol jednotlivých homosexuálov do Cirkvi. Čo je zlé na tomto prístupe?

Z toho, čo som si všimol, ústretovosť súčasného pápeža je iná než ústretovosť Ježiša Krista. Áno, Pán Ježiš jedol s hriešnikmi, ale nie preto, aby s nimi strávil príjemný čas, ale aby ich obrátil! Áno, treba ísť aj k homosexuálnym ľuďom, ale nie preto, aby sme akceptovali ich hriešny životný štýl, ale povedali im, že žijú v hriechu a že ich životy musia vyzeráť úplne inak. Pritom František chce byť ich priateľom. To nie je správna cesta.

Položme si dôležitú otázku: Prečo pápež František neodsudzuje kňazov, ktorí požehnávajú homosexuálne zväzky? Toto je jednoduchý test jeho zámeru. Na druhej strane súčasný pápež menuje na dôležité pozície duchovných, ktorí sú priateľsky naklonení voči homosexuálnemu lobby. Viem, že je to veľmi vážne obvinenie, ale každý, kto sleduje správy z Vatikánu, musí uznať, že je to pravda.

Cirkevní hierarchovia, ktorí s týmito tendenciami tvrdo bojujú, nemôžu viesť veriacich. „*Humanae vitae*“ je dnes, žiaľ, mŕtvy dokument v deviatich diecézach z desiatich. To, čo sa na západných školách učí o sexuálnom živote, je v príkrom protiklade s touto encyklikou.

Autori „Muža a ženu ich stvoril...“ tiež požadujú „spojenectvo“ medzi rodinou, školou a spoločnosťou, pokiaľ ide o výučbu mladých ľudí o tejto téme. Zdá sa, že aj s touto požiadavkou máte veľký problém. Prečo?

Najprv si odpovedzme na otázku: Čím je dnešná rodina? Ak by ste sa bližšie pozreli na situáciu v Holandsku, zistili by ste, že ozajstných rodín je u nás už veľmi málo. Žijeme v časoch vymierania rodín – na Západe je to realita.

V Poľsku je takéto spojenectvo zrejme stále možné - u nás situácia rodín ešte nie je najhoršia. Lavica sa však sťažuje, že súčasná vláda je posadnutá rodinami.

Ide iba o to, že je to univerzálny dokument určený pre celý svet. Ak sa takéto spojenectvo navrhuje pre Poľsko, kde sú kresťanské hodnoty v spoločnosti ešte pomerne silné, a zároveň pre Holandsko, kde sú takmer neviditeľné, môžeme tu hovoriť o premyslenej stratégii?

U nás v tomto spojení dominuje štát, ktorý má peniaze a zástupy ľavičiarskych expertov, ktorí do detských hláv hustia propagandu. Hlas rodičov, ktorí s týmto nesúhlasia, nemá nijakú váhu. A preto napríklad aj potraty naše deti považujú za ľudské právo.

Ako podľa vás by bolo treba presvedčovať homosexuálov, že nemajú mať právo uzatvárať manželstvo? Ich argumenty určite dobre poznáte: právo uzavrieť jednopohlavné manželstvo neobmedzuje práva heterosexuálnych osôb, ale rozširuje ich na celú spoločnosť. V čom je vlastne problém?

Po prvé, veľa homosexuálov nechce takto žiť. S touto témou sa zaoberám už mnoho rokov a niečo o nej viem. Preto keď hovorím o homosexuálnom hnutí, myslím na militantných aktivistov, ktorí chcú, aby sa k ich vzťahom pristupovalo rovnako ako k vzťahom žien a mužov. A to je len prvý krok. Cieľom je čosi iné – títo ľudia chcú učiť deti, že byť gejom je dobré, že je to čosi žiaduce.

Na Západe sa naša kultúra rozpadá z dôvodu rozpadu rodín. Prečo? Pretože ideál manželstva je rozbitý na črepy. Gejovská ideológia je nebezpečná nie preto, žeby nás homosexualisti nejakým spôsobom ohrozovali početne – nie je ich viac ako 2 percentá spoločnosti a väčšina z nich sa v tomto hnutí neangažuje – ale preto, že uznanie jednopohlavných zväzkov za rovnocenné s ozajstnými zväzkami znamená, že mladí ľudia na manželstve už nevidia nič výnimočné...

Okrem toho sa pozrime pravde do očí – gejovským aktivistom skutočne nejde o nejaké trvalé vzťahy. Zaujíma ich iba úplná sexuálna sloboda. Preto títo „misionári“ LGBT nenávidia jedinečnosť vzťahu medzi ženou a mužom.

Jednou z najkontroverznejších častí dokumentu je fragment, v ktorom autori hľadajú „spoločné body“ s takzvanými rodovými štúdiami a jednou z nich je napríklad boj proti „nespravodlivej diskriminácii“. Aj vy tu vidíte nebezpečenstvo?

Áno. Toto je jedna z viet, ktorá ukazuje, že za krásnymi slovami sa skrýva záujem uzavrieť akýsi kompromis s gejovským hnutím. Nezabudnime, že rodová ideológia je výkvetom gejovské hnutia. Každý, zdá sa, cíti, čo ideológovia LGBT chápu pod pojmom „nediskriminuj“: každý vzťah musíš považovať za rovnocenný, inak si „homofób“. Autori tohto dokumentu by mali vedieť, čo druhá strana chápe pojmom „diskriminácia“. Toto je slepá ulička pre veriacich katolíckej Cirkvi.

Nakoniec sa na chvíľu porozprávame o vašej vlasti. Čo sa stalo s Holandskom?

Obávam sa, že odpoveď je zdrvivá. Krátko po druhej svetovej vojne sa približne 40 percent Holanďanov deklarovalo za katolíkov. Teraz je nás hŕstka. Asi dve až tri percentá pravidelne navštevujú nedeľné bohoslužby. Čo sa stalo s mojou vlasťou? V našej Cirkvi chýbala obranná stratégia pred novinkami z konca šesťdesiatych rokov.

Naši biskupi a kňazi uzatvárali kompromisy, boli ústretoví nepriateľským ideológiám, neodsudzovali herézy teológov, katechizmy uzamkli do zásuviek. Deti sa neučili základy viery, neučili sa modlitby. Katolicizmus sa stal fasádou. Mali sme veľa dobrých katolíckych škôl a univerzít. Po dvoch generáciách je to už len história. Je to ponaučenie pre Poľsko, ktoré je našťastie stále katolíckejšie ako my. Musíte sa poučiť z toho, čo sa u nás stalo.

Aj keď by sa zdalo, že si na všetko už pomaly zvykáme, napriek tomu posledné správy z Holandska, najmä pokiaľ ide o deti, sú šokujúce.

Áno, všetky školy v Holandsku sú povinné realizovať programy obsahujúce najdôležitejšie prvky ideológie LGBT. Deti sa u nás učia okrem iného o pozitívnych aspektoch masturbácie. Také veci sa dejú aj na školách, ktoré sú aspoň oficiálne ešte stále katolícke. Čo s tým robí naša Cirkev? Nič, žiadna reakcia.

Stále viac detí u nás má problém s určovaním svojej pohlavnej identity. Sú z toho všetkého popletené. Je to však širší problém. Čím sú rodiny slabšie, tým viac sú deti labilnejšie, tým viac majú emocionálne problémy. Preto je také dôležité, aby Cirkev bojovala proti tomuto zlu, pokiaľ ešte má silu.

© Všetky práva vyhradené.

dr. Gerard van den Aardweg

– holandský psychológ a katolícky psychoterapeut, autor kníh o homosexualite, o konverzných terapiách.

DoRzeczy 32/334

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/vatikan-ustupuje-lgbt/>